Dosarul nr. 4-23143383-12-4-09102023 (4-3309/2023)

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

25 martie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul – Veaceslav Cernalev

grefierului – Cristina Macovei;

cu participarea: persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional ***** Andrei, avocatului Valeriu Scutelnic, care acționează în apărarea drepturilor și intereselor lui ***** Andrei (*mandatul Seria MA, nr. 1944077 din 18.01.2024*), precum și a victimei ***** Rozalina;

în lipsa: agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Roșca Andrei, în privința căruia s-au întreprins măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală.

Examinând în ședință publică cauza contravențională pornită în privinţa cet. ***** Andrei, *născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chişinău, *****,* care se învinuiește în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravenţional, –

C O N S T A T Ă :

1. Potrivit procesului – verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI06 074565 din 29 septembrie 2023, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Roșca Andrei, cet. ***** Andrei se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 78[1] Cod contravenţional, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 14 septembrie 2023, ora 16:17 min., aflându-se în mun. Chișinău, *****, a manifestat comportament agresiv în adresa soției cet. ***** Rozalina și membrilor de familie.

2. Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Roșca Andrei, fiind citat despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat în judecată, însă a înaintat cerere de examinare în lipsă, astfel încât, odată ce în cauză, procedura citării legale a fost executată, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în absența agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

3. Persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional ***** Andrei, în ședința de judecată, nu și-a recunoscut vina în comiterea faptei incriminate, prevăzute de art. 78[1] din Codul contravenţional, și a declarat că, în rezultatul expirării ordonanţei de protecţie, a luat decizia de a se întoarce acasă, la

copii, doar că soţia, fiind deja în proces de divorţ, l-a întâlnit cu un comportament nu binevoitor şi a avut intenţia de a porni un conflict. Fiind pornit procesul de divorț a vrut să vorbească cu ea ce fac mai departe deoarece au doi copii şi bunuri împreună. S-a declanşat o ceartă, însă careva acţiuni violente din parte sa nu au fost întreprinse, nimeni nu a fost în pericol.

4. Victima ***** Rozalina, în ședința de judecată a declarat că, fostul soţ a venit acasă, el a spus că vrea să discute, a manifestat un comportament grosolan, demonstrativ făcea lucruri pe care ea îl ruga să nu le facă. Sunt în proces de divorţ şi deja a avut loc o perioadă când au locuit separat. Au două apartamente. Ea singură a întreţinut copii şi casa. ***** Andrei a comis acţiuni violente manifestate verbal, a înregistrat tot pe telefon. A aplicat violenţa fizică prin faptul că a scuipat-o. L-a rugat să n-o insulte și să comunice calm şi civilizat. A mai fost şi violenţă psihologică, spunându-i că va face ce doreşte el, doar prin faptul că a manifestat dorinţa de a divorţa. A umilit-o şi a înjosit-o, și-a permis să vorbească necenzurat. A obţinut ordonanţa de protecţie pe 60 zile, atunci el, în şedinţă, a recunoscut că a numit-o și a stropit-o cu apă.

5. În ședința de judecată, avocatului Valeriu Scutelnic a pledat pentru încetarea contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

6. Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar ca procesul contravențional să fie încetat, reieșind din următoarele considerente.

7. Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

8. Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională, prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

9. Potrivit prevederilor art. 443 alin. (1) lit. e) din Codul contravențional – procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde încadrarea juridică a faptei, *norma materială contravențională* şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției, însă în cazul supus examinării, cerințele legale indicate supra, nu au fost respectate de către agentul constatator, nefiind specificată în învinuirea adusă cet. ***** Andrei, încadrarea juridică cu trimitere la norma de referință.

Or, deși agentul constatator s-a referit în procesul-verbal cu privire la contravenție, la încălcarea de către cet. ***** Andrei a prevederilor art. 78^1 din Codul contravenţional, în actul de învinuire a omis să se indice concret norma de

trimitere care să elucideze cărei anume prevederi făptuitorul nu s-a conformat, cu toate că agentul constatator era obligat să aplice norma de referință la circumstanțele concrete din speță.

10. În acest sens, în lipsa normei materiale, instanța de judecată este în imposibilitate să purceadă la determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenței contravenției, prevăzute de norma contravențională, iar pe cale de consecință la stabilirea veridicității și legalității incriminărilor aduse și, respectiv, a sancțiunii contravenționale stabilite în baza acestora.

Instanța de judecată precizează că, omiterea indicării normei de trimitere în cazul în care aceasta este imperativă, este apreciată ca fiind una necorespunzătoare, care nu face ca învinuirea contravențională să fie una clară, concretă și previzibilă.

11. Totodată, instanța de judecată reține că, lipsa normei materiale contravenţionale în procesul-verbal cu privire la contravenţie, ar putea leza dreptul făptuitorului la un proces echitabil, prevăzut art. 6 CEDO, în sensul căruia acuzația trebuie să fie definită în *termeni clari şi precişi pentru a exclude arbitrarietatea* şi a-i oferi posibilitatea contravenientei să cunoască exact învinuirile ce îi sunt aduse, ca să-şi poată organiza apărarea într-un mod valabil. În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit cu stricteţe şi a cerut din raţiuni de securitate juridică a acuzatului, calificarea juridică a faptelor să fie stabilită de către organele abilitate în modul cel mai exact posibil.

12. Într-o altă ordine de idei, în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

13. La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că „examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

14. În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, „persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod”.

Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că „constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională”.

Conform art. 375 din Codul contravențional: „(1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional”.

15. Reieșind din normele vizate, dar şi analizînd circumstanţele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de sancționare.

16. Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin. (1) al art. 442 din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

17. După prevederile art. 78^1 din Codul contravențional, maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 7 la 15 zile.

18. În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 074565 din 29 septembrie 2023, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Roșca Andrei, cet. ***** Andrei se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 78^1 Cod contravenţional, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 14 septembrie 2023, ora 16:17 min., aflându-se în mun. Chișinău, *****, a manifestat comportament agresiv în adresa soției cet. ***** Rozalina și membrilor de familie.

19. Pentru constatarea existenței contravenției imputate făptuitorului şi constatarea vinovăției, de către agentul constatator au fost propuse următoarele înscrisuri:

- procesul – verbal cu privire la contravenție cu Seria/Nr. MAI06 074565 din 29 septembrie 2023, întocmit în privința făptuitorului ***** Andrei, în baza art. 78[1] din Codul contravențional (*f.d. 3*);

- cererea depusă de către ***** Rozalina, prin care a solicitat organelor de poliție să întreprindă măsuri în privința soțului ***** Andrei, care, la expirarea ordonanței de protecție, la 13 septembrie 2023, a venit la domiciliu unde locuiește cu doi copii, și a început a o agresa verbal, a insultat-o, a scuipat-o, a vărsat apă peste ea. Neavând apărare în fața lui a solicitat ajutorul organelor competente de a o proteja (f.*d. 5*);

- explicațiile victimei ***** Rozalina și ale făptuitorului ***** Andrei, care corespund cu cele depuse în cadrul ședinței de judecată (f.d. 6-8);

- explicația cet. Covalenco Ala, care a comunicat organului de constatare că, la 14.09.2023 se afla în ospeție la fiica ei ***** Rozalina. Pe la ora 14:00 a venit ginerele care a început să vorbească necenzurat, a scuipat-o pe fiica ei, i-a aruncat un pahar de apăîn față, a înjurat, a insultat. La rugămintea lor de a se liniști, mai tare se aprindea, devenea din ce în ce mai agresiv și nu se controla absolut (f.d. 9).

20. La caz, instanța de judecată reține că, obiectul juridic principal al contravenției de violență în familie îl reprezintă relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală.

Obiectul material al contravenției de la art. 78[1] din Codul contravențional îl constituie corpul persoanei.

Latura obiectivă are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

21. Așadar, instanța de judecată reține că, în susținerea poziției de acuzare, agentul constatator a invocat că făptuitorul Roșca Andrei a manifestat comportament agresiv în adresa soției cet. ***** Rozalina și membrilor de familie, iar victima ***** Rozalina, atât în declarațiile sale depuse la etapa prejudiciară, cât și în cadrul ședinței de judecată, a declarat că ***** Andrei a aplicat violența fizică prin faptul că a scuipat-o, violenţă psihologică, spunându-i că va face ce doreşte el, a umilit-o şi a înjosit-o, și-a permis să vorbească necenzurat.

22. Astfel, la examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată este în imposibilitate să constate existența laturii obiective a contravenției de violență în familie, și pe cale de consecință a faptei contravenționale incriminate de către agentul constatator, or, fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 78[1] din Codul contravențional nu a fost probată în nici un mod.

23. Cu referire la aceste împrejurări, instanța de judecată consideră necesar de a face trimitere și la prevederile articolului 425 alin. alin. (1) – (2) din

Codul contravențional, care prevede că, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

24. Așadar, instanța de judecată atestă inexistența elementelor probante în susținerea acuzării contravenționale în baza art. 78[1] din Codul contravenţional, or calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancţionează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

25. În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de către agentul constatator nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului”, dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse cet. ***** Andrei.

26. Astfel, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina cet. ***** Andrei, instanţa a observat că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal cu privire la contravenție, prin probe certe şi de netăgăduit, aşa încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional acţionează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a

dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

27. Din aceste considerente, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, acuzația făptuitorului de comitere a contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, cât și nu corespunde circumstanțelor faptice ale cauzei contravenționale.

28. La caz, urmează a se face referire inclusiv la dispozițiile art. 375 alin. alin. (1), (2) și alin. (3) din Codul contravențional, potrivit cărora persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

29. După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional.

30. În încheiere, instanța de judecată determină că, în lipsa unor probe pertinente, concludente şi utile, cet. ***** Andrei nu poate fi găsit vinovat de săvârșirea contravenției imputate, din care considerente, cu referire la dispoziția art. 461 din Codul contravenţional, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

31. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 400, 441 alin. (1) lit. a), 442, 460, și art. art. 461 – 462 din Codul contravenţional, în numele Legii, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se încetează procesul contravenţional pornit în privința cet. ***** Andrei, *născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, *****,* învinuit de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 78[1] din Codul contravenţional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Președintele şedinţei,
judecătorul Veaceslav CERNALEV